

RAPPORT COMMISSIE III INZAKE GEREFORMEERDE ECUMENISCHE SYNODE

Als roepende kerk van de Vijfde Gereformeerde Ecumenische Synode zond de Calvin Christian Reformed Church U 6 Maart 1963 een uitnodiging een officiële waarnemer naar deze synode te zenden.

Deze synode is in 1963 gehouden. De uitnodiging kwam derhalve te laat. Ze had aan de Generale Synode van Hamilton 1962 gezonden moeten worden. Onze kerken hadden dan de tijd gehad zich op deze uitnodiging te bezinnen en de Synode van Hamilton had te dezer zake een beslissing kunnen nemen. We adviseren U zulks de secretaris-generaal van de Gereformeerde Ecumenische Synode te berichten.

Het is jammer, dat de Kerk te Edmonton als roepende Kerk voor deze Synode de Calvin Christian Reformed Church niet heeft bericht, dat pas in 1965 door Uw vergadering op deze invitatie een antwoord kon gegeven worden. We adviseren U de secretaris-generaal hiervoor verontschuldigen aan te bieden.

Voorts adviseren we U niet te besluiten overeenkomstig het voorstel van de Kerk te New Westminster. Deze schrijft, dat de uitnodiging te laat kwam, zodat ze niet door een Synode - niet door de Synode van Hamilton, voegen we er aan toe - behandeld kon worden. En ze stelt U voor duidelijk uiteen te zetten, waarom toch geen afgevaardigden of waarnemers gezonden hadden kunnen worden. Ze is dus van oordeel: was dit verzoek om een waarnemer te zenden ingediend bij de Synode van Hamilton, dan had deze Synode toch moeten besluiten, dat aan dit verzoek geen gevolg gegeven kon worden.

Dat komt hierop neer: de Kerk te New Westminster stelt U voor het antwoord te geven, dat h.i. de Synode van Hamilton had moeten geven, als die uitnodiging tot haar gericht was geweest.

Wij zijn van oordeel, dat dit beslist niet uw taak is, daar de Synode van Hamilton niet zulk een uitnodiging heeft ontvangen.

De Kerk te Burlington constateert ook, dat in feite het verzoek niet kan worden opgevolgd. Verder constateert ze, dat er geen verdere uitnodiging gekomen is. Ze acht het mogelijk, dat dit is toe te schrijven aan het verzuim van de Kerk te Edmonton. Ze is min of meer van oordeel, dat U toch de vraag is voorgelegd, of onze Kerken alsnog moeten ingaan op deze uitnodiging, niet uit goed fatsoen, maar om des Heeren wil, om te wijzen op het on-ecumenisch doen van de eerste Gereformeerde Ecumenische Synode en om ons licht te laten schijnen.

We zijn van oordeel, dat het overwegen van deze vragen alleen dan zin zou hebben, als we een uitnodiging hadden een officiële waarnemer naar de Zesde Gereformeerde Ecumenische Synode te zenden.

Die uitnodiging hebben we niet. Het is zeer wel mogelijk, dat zulks is toe te schrijven aan het verzuim van de roepende Kerk. Dat doet evenwel niets af van het feit, dat U niet het verzoek hebt ontvangen een waarnemer te zenden naar de in 1968 in Nederland te houden Gereformeerde Ecumenische Synode. U staat niet voor de noodzakelijkheid de vraag, of U aan zulk een uitnodiging gehoor moogt of behoort te geven, te overwegen. We zijn van oordeel, dat U dat dan ook maar niet moet doen.

RAPPORT VAN DE DEPUTATEN VOOR CORRESPONDENTIE MET BUITENLANDSE KERKEN, BENOEMD DOOR DE SYNODE HAMILTON, 1962.

Deputaten bieden U hierbij aan hun rapport inzake de correspondentie met de Buitenlandse Kerken, die genoemd zijn in art. 95 van de Acta der Synode Homewood, 1958.

Deze Kerken zijn: "Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika", "The Free Reformed Churches of Australia", "De Gereformeerde Kerken in Nederland" en "De Gereformeerde Kerk in Monte Allegra" in Brazilië.

Inzake de correspondentie met "Die Vrije Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika" is het volgende op te merken.

Van de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken, die benoemd waren door de Synode van Pretoria, 1960, werd een brief ontvangen, gedateerd 23 Januari 1963. Deze brief bevatte de mededeling, dat deze deputaten in het persverslag van de Synode Hamilton 1962 gelezen hadden, dat door ons de Acta van hun Synode 1960 nog niet ontvangen waren, en dat ze daarom alsnog twee exemplaren van de Acta dier Synode aan ons zouden toezenden. Deze Acta zijn thans in ons bezit.

Bovendien bevatte deze brief de mededeling, dat de Synode dier kerken bijeen hoopte te komen op Vrijdag 15 en Zaterdag 16 Maart te Kaapstad. In verband met het bijeenkomen dezer Synode werd ons verzocht deputaten zo spoedig mogelijk de besluiten van de Synode Hamilton 1962 inzake de correspondentie met buitenlandse kerken te doen toekomen. (Cf art. 139, Acta Hamilton 1962). Uw deputaten hebben aan dit verzoek voldaan en tevens de Synode dier kerken de zegen des Heeren voor hun werk toegewenst.

Uw deputaten ontvingen later twee exemplaren van de Acta van genoemde Synode, die gehouden werd te Pretoria op 5 en 6 Juli 1963. Vermeldenswaard is dat de kerken in Suid-Afrika inzake de onderhouding van art. 44 van de Kerkenordening met dezelfde moeilijkheden te kampen hebben als onze kerken in het Westen, getuige art. 9 van de Acta dier Synode. Op voorstel van de Kerk te Kempton Park werd namelijk besloten om, gezien de kosten verbonden aan mondelinge kerkvisitatie art. 44 op die wijze te onderhouden, "dat jaarlijks visitatie gehouden wordt, hetzij er de mogelijkheid bestaat dit mondeling te doen of anders schriftelijk, doordat de kerkeraad die gevisiteerd wordt de antwoorden schriftelijk aan de visitatoren zendt en de visitatoren aan de hand hiervan een rapport maken" (Cf. art. 62 Acta Synode Hamilton 1962).

Tenslotte ontvingen Uw deputaten een antwoordschrijven op de brief die ze hadden doen uitgaan in verband met het samenkomen van deze Synode. Ons werd medegedeeld, dat de deputaten van de Kerken in Suid-Afrika het voorlopig agendum van de Synode Edmonton 1965 hadden ontvangen, en dat ze graag in verband met de tweetaligheid in hun land de werkrapporten van deze Synode betreffende de formulieren en belijdenisgeschriften zich zagen toegezonden, indien mogelijk in triplo. Bovendien wensden deze deputaten "in verband met de op het voorlopig agendum voorkomende zaken en die welke misschien als gevolg van appel nog ter behandeling aan deze vergadering zouden worden voorgelegd" ons allen "wijsheid en inzicht toe, die nodig is om doorgang te verlenen aan de genadeheerschappij van de enige Bisschop der Kerk in overeenstemming met de Belijdenis en de Gereformeerde leer", zoals die door onze Kerken en de hunne is aanvaard.

Deputaten stellen U voor, zo mogelijk, aan het in deze brief voorkomende verzoek te voldoen.

Inzake de correspondentie met "The Free Reformed Churches of Australia" moge het volgende onder Uw aandacht worden gebracht.

Van de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken, die benoemd waren door de Synode van Albany, 1962, werd een brief ontvangen, gedateerd 2 October 1963, waarin de mededeling werd gedaan, dat de Synode dier Kerken, zo de Heere wil, gehouden zou worden op 17 Februari 1964. Deze brief werd door Uw deputaten beantwoord met een zegenbede voor het werk dier Synode.

Uw deputaten ontvingen later de Acta dier Synode, die gehouden werd op 17-21 Februari 1964 te Launceston. Vermeldenswaard zijn de volgende zaken uit die Acta.

1. Artikel 13 dier Acta vermeldt het besluit om deputaten te benoemen voor de Opleiding tot de Dienst des Woords, met de opdracht te onderzoeken op welke wijze de Australische Kerken, eventueel in samen-

werking met de Canadese zusterkerken, kunnen voorzien in de Opleiding tot de Dienst des Woords.

2. Artikel 36 dier Acta vermeldt, dat de Kerk van Armadale aan deze Synode voorstelde vast te stellen welk formulier door de Kerken gebruikt dient te worden voor de censuuroefening over doopleden en er voor te zorgen, dat zulk een formulier overgezet werd in de Engelse taal. Deze Synode constateerde, dat deze zaak van de tucht over doopleden nog niet voldoende in de kerkeraden was besproken en besloot daarom deputaten te benoemen met de opdracht te onderzoeken welke richtlijnen dienen te worden gegeven en welke formulieren dienen te worden vastgesteld voor de tucht over afkerige doopleden en van het resultaat van hun onderzoek rapport uit te brengen aan de Kerken minstens zes maand voor de eerstkomende Synode.
3. Artikel 50 dier Acta spreekt over "een schrijven van de General Synod Hamilton 1962 of the Canadian Reformed Churches", waarin de klacht van hun vorige Synode over een gebrek aan samenwerking van de zijde der Canadese deputaten voor een Engelse Psalter betoond, wordt afgewezen. Deze Synode meende, dat uit de mededelingen van de betreffende deputaten hunner Kerken duidelijk werd, dat de klacht van de deputaten voor een Engels Psalter terecht was geuit. Op advies van hun deputaten voor een Engels Psalter zou echter op deze zaak niet verder worden ingegaan. (Cf. Acta Synode Hamilton 1962, art. 119)
4. Artikel 53 dier Acta vermeldt, dat de Kerken in Australië art. 70 van de Kerkenordering aldus hebben gewijzigd, dat voor het woord "bevestigd" wordt ingevoegd "voltrokken of", zodat dit artikel voor hen komt te luiden: Alzo het behoorlijk is, dat de huwelijke staat voor Christus' gemeente voltrokken of bevestigd worde, volgens het Formulier daarvan zijnde, zullen de kerkeraden daarop toezien". Voorts werd uitgesproken, dat het in de vrijheid der Kerken staat te kiezen tussen voltrekking en bevestiging.
5. Artikel 43 dier Acta vermeldt de volgende opdracht voor deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken:
  - a. er nogmaals bij de buitenlandse kerken op aan te dringen, dat inzake wijzigingen of uitbouw van Belijdenis, Kerkenordering en Liturgie vooraf overleg wordt gepleegd (behalve wanneer het wijzigingen in de Kerkenordering betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waar de Kerk verkeert); onder gelijktijdige toezending van het rapport over de wijze van correspondentie, dat op deze Synode heeft gediend;
  - b. wat het aandeel van de Free Reformed Churches in de correspondentie betreft, deze met de zusterkerken in Nederland, Canada, Suid-Afrika en te Monte Allegre te voeren overeenkomstig de op de Synode van 1959 (Acta art. 48 sub 1-2) vastgestelde regelen, met inachtneming van de hierboven onder a. genoemde uitzondering.
  - c. wat het aandeel van de buitenlandse Kerken in de correspondentie betreft, bij een onverhoopt negatief antwoord op het verzoek sub a. er mee in te stemmen, dat deze Kerken de correspondentie met ons voeren naar de door de Synode van Bunschoten-Spakenburg 1958-59, Acta art. 100, besluit 3b vastgestelde regel. (Cf. Hamilton 1962, Acta art. 139)

Uw deputaten merken op, dat het onder a. genoemde rapport door hen niet is ontvangen. Voorts stellen ze Uw vergadering voor het onder a. genoemde verzoek van de Australische Kerken toe te voegen aan het voorlopig agendum dezer Synode onder 8 L. "De met ons corresponderende buitenlandse Kerken".

Inzake de correspondentie met de Gereformeerde Kerken in Nederland kan het volgende worden opgemerkt.

Van de scriba II van de Generale Synode der Gereformeerde Kerken in Nederland, gehouden te Rotterdam-Delfshaven 1964/1965 ontvingen Uw deputaten een afschrift van een besluit dier Synode inzake een brief van The

Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of The Christian Reformed Church (U.S.A.) en een afschrift van een brief van genoemde Synode aan genoemd Committee.

Uit deze afschriften blijkt, dat de Synode Rotterdam een brief van genoemd Committee had ontvangen, gedateerd 30 September 1964, waarin haar werd medegedeeld, dat de laatstgehouden Synode van de Christian Reformed Church aan deze commissie opdracht had gegeven contact te zoeken met de Gereformeerde Kerken in Nederland. De Synode besloot

1. de te benoemen deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken op te dragen, zich in verbinding te stellen met genoemde commissie, teneinde alle gevraagde en eventueel door henzelf nodig geachte inlichtingen te verstrekken, opdat zij een recht advies aan de eerstvolgende Synode van de Christian Reformed Church (U.S.A.) zal kunnen uitbrengen;
2. als antwoord op de brief van de commissie voornoemd:
  - a. de dankbaarheid der Synode uit te spreken voor het feit, dat thans contact is gezocht van de zijde der Christian Reformed Church (U.S.A.) met de Gereformeerde Kerken in Nederland, nadat sinds 1945 de correspondentie is verbroken;
  - b. te herinneren aan de brief door de Generale Synode van Groningen 1946 gericht aan Rev. R. J. Danhof, Secretary of the Synodical Committee and Stated Clerk of the Christian Reformed Church, onder overlegging van een copie van deze brief;
  - c. mede te delen, dat de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken de opdracht ontvangen, zo spoedig mogelijk met de commissie voornoemd in verbinding te treden om alle gewenste en nodige inlichtingen te verstrekken, opdat zij een recht advies aan haar Synode zal kunnen uitbrengen;
  - d. er op te wijzen:
    1. dat reeds in de correspondentie van de Christian Reformed Church met de gebonden kerken in Nederland voor de Gereformeerde Kerken in Nederland een onoverkomelijke hindernis voor het voeren der correspondentie is gelegen (zie Acta Gen. Syn. Berkel en Rodenrijs 1952, art. 56, overwegingen 3 en 4);
    2. dat geen gemeenschap met de gebonden kerken mogelijk blijkt, niet slechts vanwege hetgeen in het verleden is geschied, maar temeer nu in deze kerken, welke in 1944 de kerkelijke samenleving door tuchtmaatregelen hebben verbroken, de belijdenis naar de Schriften steeds meer verlaten wordt, terwijl bovendien sinds 1959/1961 deze kerken de schriftuurlijke kerkregering hebben ingeruild voor een tegen-schriftuurlijk genootschappelijk-hierarchisch kerkrecht, waar de menselijk tolerantie is gekomen in plaats van de vrijheid van het Woord des Heeren;
  - e. voorts te berichten, dat te benoemen deputaten dit alles uitvoerig zullen voorleggen aan de commissie voornoemd, dit onder overlegging van afschrift van de te voeren correspondentie aan de Canadian Reformed Churches, met welke reeds correspondentie wordt gevoerd en eventueel in samenwerking met deputaten dezer kerken;
3. van dit gehele besluit mededeling te doen aan The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of The Christian Reformed Church (U.S.A.): aan de eerstvolgende Synode van de Christian Reformed Church (U.S.A.); aan te benoemen deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken; aan deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken vanwege de Canadian Reformed Churches; aan de American Reformed Church of Grand Rapids.

Deputaten stellen Uw vergadering voor van deze beide afschriften kennis te nemen en er winst mede te doen bij de behandeling van punt 8 M van het agendum, "Christian Reformed Church".

Van de deputaten voor de correspondentie met de buitenlandse kerken benoemd door de Synode Rotterdam 1964/1965 ontvingen Uw deputaten twee brieven, gedateerd 14 October 1965.

De ene brief was een antwoordschrijven op de brief die wij hadden doen uitgaan in verband met het samenkomen van deze Synode. Deputaten berichtten de goede ontvangst van het voorlopig agendum, brachten de hartelijke broedergroeten aan de Synode over en wensten de Synode veel wijsheid en geloof toe opdat de welbehagelijke wil des Heeren bij haar handelingen haar steeds duidelijk voor ogen zou staan en door haar arbeid en besluiten de Kerk des Heeren zou mogen gebouwd en bewaard. Bovendien bleek uit deze brief, dat deze deputaten een begin hadden gemaakt met de uitvoering van de opdracht hun door de Synode Rotterdam gegeven, namelijk om afschrift te geven aan de Canadese Kerken van de correspondentie die ze voeren met The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of the Christian Reformed Church (U.S.A.). Samenwerking met Uw deputaten werd in dezen op prijs gesteld.

In de tweede brief werd ons bericht, dat in opdracht van de Synode Rotterdam deputaten het genoegen hadden ons een exemplaar te zenden van de gedrukte Acta van de Synode 1964/1965. Ons werd namens die Synode verzocht deputaten op de hoogte te houden betreffende de kerkelijke situatie in ons land, waarbij met name gedacht werd aan verschillende zaken, die voorkomen op het agendum van de Synode Edmonton 1965. Deputaten merken op, dat ze bij het vaststellen van dit rapport nog niet in bezit waren van bovengenoemde Acta.

Inzake de correspondentie met de Kerk te Monte Allegre kan opgemerkt worden, dat Uw deputaten geen enkel levensteken van deze Kerk hebben ontvangen. Helaas moet van deze kerk gezegd worden, dat ze vanaf 1958 gedaan heeft alsof er geen regels van correspondentie tussen hun Kerk en de onze bestaan.

Tenslotte spreken Uw deputaten hun blijdschap uit dat, de enkele bovengenoemde uitzondering daargelaten, de corresponderende Kerken er naar gestreefd hebben de correspondentie zo vruchtbaar mogelijk te doen zijn. Deze winst kan sedert de Synode Hamilton 1962 met dankbaarheid worden geconstateerd.

De voorstellen in dit rapport aan Uw vergadering gedaan mogen hier nog een keer genoemd worden.

1. De Synode voldoe, zo mogelijk, aan het verzoek van de kerken in Zuid-Afrika hun toe te zenden haar werkrapporten betreffende formulieren en belijdenisgeschriften, indien mogelijk in triplo.
2. De Synode voege aan haar agendum onder punt 8 L toe het verzoek van de Australische kerken aan onze kerken om inzake wijzigingen of uitbouw van Belijdenis, Kerkenordening en Liturgie vooraf overleg te plegen (behalve wanneer het wijzigingen in de Kerkenordening betreft welke vereist zijn wegens de omstandigheden of gewoonten van het land waarin de Kerk verkeert).
3. De Synode neme kennis van het afschrift van het besluit der Synode Rotterdam inzake een brief van The Committee for Ecumenicity and Inter-Church Correspondence of the Christian Reformed Church en van een afschrift van een brief van genoemde Synode aan genoemd Committee om er winst mede te doen bij de behandeling van punt 8M van het agendum